

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

часопис для робочого людю — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стіваришине "Українських Робітничих Вістей"
Передплата на рік \$4.00.

Адреса:—

UKRAINIAN LABOR NEWS

cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертає ся, хіба що дописувальні ви-
разно зазначити, що бажав звороту своєї рукописи на випадок її непоміщення
та залучити поштову марку на її пересилку.

"ЧИЯ-Б РИЧАЛА, А ЧИЯ-Б МОВЧАЛА".

Як було вже подано в минулому числі нашої газети, місцеві українські чорносотенні газети з минулого тижня накінули ся в крайню вулиций спосіб на тих укр. робітників в Вінніпегу, що не дали долярним патріотам перевести мітинг у справі продавання петрушевичівських "бондів". Крім багатьох преріжних прізвиськ, "патріотичні" газети назвали ще тих українських робітників... "польськими наймитами".

Перед в тих лайках і називаннях укр. робітників веде, розуміється, "Укр. Голос". Він страх втішив ся, що про нещодавній ся мітинг долярних патріотів написала також польська шовіністична шматка "Час". І тому, що той "Час" понаписував собі те, що сам хотів, "У. Г." складає за се вину на укр. робітників і уживає брехливе писане "Часу" за "аргумент" проти укр. робітників. Сам "У. Г." пише, що "Час" бреше, і сам ті брехні "Часу" уживає як "докази" проти укр. робітників. І на підставі таких "аргументів" проти укр. робітників "У. Г." твердить, що ці робітники є "польськими наймитами".

Та що-б не писала польська шовіністична шматка "Час", чи яка інша буржуазна шматка, укр. робітники за се не відповідають, так само як не відповідають вони за різні брехні української шовіністичної преси, от хочби і "У. Г."

А що українські робітники в Вінніпегу і в цілій Канаді завісиди були проти польських імперіалістів — сего "У. Г." не заперечить. Він не наведе також ні одного приміру, який вказав би на якусь звяз між укр. робітниками в Канаді і польськими панями чи їх агентами. За те кожний може потвердити, що однією класовою свідомою українські робітники в сім краю були непримиримими ворогами шляхоцької Польщі і рішучо виступали цілий час проти запровадження Східної Галичини Польщі, від кої лише ті торги Галичиною почали вескі Петлюри переводити.

І тому писанина польської буржуазної шматки про нещодавній мітинг долярних патріотів в Квінс галі в своїм освітленю зовсім не може свідчити про те, що українські робітники в Вінніпегу стали "польськими наймитами", як се пише "У. Г." і інші чорносотенні газети.

Тепер розберім, чи скликане долярними патріотами мітинг у цілі продавання нічо не вартуючих петрушевичівських "бондів" має що спільного з визволенням Східної Галичини, з польсько-шляхоцького ярма, — а тим самим, чи розбиване такого мітингу наносить яку шкоду справі визволення Східної Галичини?

Як було вже сказано в однім з попередніх чисел "У. Р. В.", продажа т. зв. петрушевичівських "бондів" не має нічого спільного з визволенням Сх. Галичини з рук Польщі. Бо розберім лише, як йде справа з тими "бондами".

"Бонди" продають ся в Канаді і гроші за них, на випадок їх продажу, йдуть до рук агентів Петрушевича і Цегельського таки тут в Канаді. Ті агенти же нічого не продали, а вже живуть по найдорожших аристократичних готелях в Канаді, як "Виндзор" в Монреалі і "Форт Гері" в Вінніпегу. Коли-б отже і хто купив який "бонд", то насамперед треба з тих грошей полатити високі кошти, які наробили живучі по панські агенти, що продають "бонди", так що мало що з тих грошей і остало би.

Коли-ж встали цість остало би, то се вже йде до рук Цегельського, як Петрушевичового "дипломатичного представника" в Вашингтоні. А Цегельському на оплачуване свого "дипломатичного представництва" в Вашингтоні також треба не малих сум. Американські газети подавали телеграму з Джерзі Сіті, Н. Дж., під датою 8. серпня, в якій говорило ся, що члени "галицького дипломатичного представництва" в Вашингтоні, себто Цегельський і кілька інших, побирають кожний по \$1.500 місячної пенсії. А разом з оплачуванем офісового персоналу та іншими видатками — кошти удержання Петрушевичового "дипломатичного представництва" в Вашингтоні виносять около 10 тисяч долярів на місяць.

Ми не беремо ся твердити, чи ці цифри якраз правдиві, однак в виду того, що така новинка була надрукована публічно в газетах і до нині не зістала ніким заперечена, треба вірити, що наведені цифри відносно коштів Петрушевичового представника в Вашингтоні, Цегельського, відповідають дійсності.

А коли-ж воно так, коли Цегельському треба на удержане своє і свого "представництва" около 10 тисяч долярів на місяць, то заходить питане, чи вистало-б йому полатити всі свої видатки з тих грошей, які-б йому його агенти прислали, коли-б навіть і могли спродати дещо "бондів". Бо як відомо, треба перше агентам поважної суми гроша на заплачене панського життя по "Виндзор" та "Форт Гері". Отже, що тоді лишаться ся для Петрушевича у Відні, коли-б навіть і вдало ся підкупити деяких фермерів чи робітників, щоб купили "бонди". Заходить велике побоюване, що ще не стало би грошей Цегельському на удержане його "дипломатичного представництва".

В кожнім разі, коли-б навіть і вдало ся агентам Петрушевича-Цегельському продати на якусь суму "бондів", то з цих грошей, по оплаченню видатків самих агентів, що продають "бонди", і видатків Цегельського — Петрушевичови і решта його братів у Відні припадо би в найліпшій випадку дуже а дуже мало. І аж доперва за сю мізерну суму, що отримав би з Канади чи Америки Петрушевич, він мав би вести "дипломатичну діяльність" за призначенням "независимости" Східної Галичини.

А ся "дипломатична діяльність" Петрушевича виглядала би так, що за одержанні ним з Канади чи Америки гроші, він і його численні безробітні "міністри" та різні військові "риби" перше всего по панські жили би по Віднях та Парижах — а вже

потім Петрушевич писав би час від часу до агентів чи до "Ліги націй" "ноти", з якими ніхто не числить ся і яких можливо ніхто навіть не читає. Більше нічого зні на волос Петрушевич за одержанні з Канади чи Америки гроші не робив би. Бо так виглядала дотепер і так буде виглядати на будуче "дипломатична діяльність" Петрушевича за самостійність Східної Галичини. Так виглядала і так виглядає "боротьба" Петрушевича за визволення Східної Галичини з польсько-шляхоцького ярма.

Чи отже в такім разі куповане т. зв. петрушевичівських "бондів" починаєть ся в якийсь спосіб до визволення Східної Галичини з рук Польщі?

Чи панське життя українських панків по найбогатших готелях в Канаді і десяти-тисячні місячні видатки Цегельського в Вашингтоні мають що спільного з визволенням Східної Галичини?

Чи — в крайнім разі — "ноти" Петрушевича до Парижа, Лондону чи Женеві, на котрі ніхто не звертає найменшої уваги, чи вони мають що спільного з визволенням Східної Галичини?

А лише на се все в горі вчислене пішли би гроші з "бондів", коли не на гірше, коли не на такі річі, про які недавно говорив на публічному мітингу в Едмонтоні О. Мегас, що був висланий "патріотами" до Європи і бачив, як там великі "народні діячі" "політикують".

Отже, чи в такім случаю розбиване мітингу, скликаного в цілі продавання петрушевичівських "бондів", є виступом проти визволення Східної Галичини, чи виступом проти нового виманювання грошей від укр. робітників і фермерів під патріотичною маркою?

Але за те хай ті панове, що називають укр. робітників в Вінніпегу "польськими наймитами", хай вони адарять ся в груди і скажуть, ким вони були дотепер і від кої і з якої причини стали так нагло великими противниками поневолення Польщею Галичини.

Каже "У. Г.": "Польська газета ("Час") приписує вам (укр. робітникам) оборону польського панованя над Галичиною!"

Значить — польська газета лише "приписує", але так воно не є, бо ся газета приписує і інші річі укр. робітникам, яких на ділі не було, про що збає і пише самий "У. Г."

Та "У. Г." не треба "приписувати" оборони польського панованя над Галичиною, бо він такі боронив того панованя, про що знає кожний, хто читав минулого року "У. Г." Бо чим і нашім є як є оборону польського панованя над Галичиною те, що "У. Г." старав ся оправдувати відступлене Петлюрою Східної Галичини Польщі, що він промовчав польські злочини над укр. населенням в Сх. Галичині, що він уважав своєю рідною українською армією банди Петлюри, які минулого літа воювали в Східній Галичині по стороні Польщі за те, щоб та Східна Галичина остала на даліше в польсько-шляхоцькій ярмі? Яку іншу оборону польського панованя в Східній Галичині може дати українська газета в Канаді?

Питає на кінець своєї "лекції" укр. робітникам "У. Г." так: "Українські робітники! Чи не сором вам бути помічниками катів рідного краю?"

Занят якраз влучний, тільки що його треба звернути до самого "У. Г."

Чи не сором вам, панове від "У. Г.", було бути минулого року "помічниками катів рідного краю?"

Адже-ж Пільсудський і його білогвардійські банди були і є катями "рідного краю". А помічниками тих катів був Петлюра і його банди, яких ви обождали, яких ви вихвалали, з якими ви вповні погоди ся. Ви тут в Канаді не могли разом з Петлюрою чинно помагати катям "рідного краю", за те ви морально помагали катям "рідного краю", Пільсудському і Ко.

І як ви смієте ніякі закидати укр. робітникам, що виступили проти "бондів", призначених на ратуване контрреволюційного кубла у Відні і тут в Канаді та Америці, як смієте ви закидати тим робітникам вислугуване ся шляхоцькій Польщі? Ви, вчерашні вислужники польського імперіалізму, який поневолив Східну Галичину. Адже-ж ваша пільсудсько-петлюрівська орієнтація остане при вас як ганебне патьно, доки ви існувати будете і ви того патьна нічим не змиєте, як би ви нині не били ся в груди і не кричали про визволене "бондами" і старим грішником Петрушевичем Східної Галичини.

А хочби й самий теперішній редактор "У. Г.", котрий так дуже резкуудував ся про укр. робітників як "польських наймитів!" Не сповняв він може такої служби, що виходила на користь шляхоцькій Польщі, поневолительки Східної Галичини? Адже-ж той панок був же донедана на платній службі у Петлюри, як секретар петлюрівського "посла" в Вашингтоні, Бачинського. А Петлюра-ж від половини листопада 1919 року є на ласці і неласці у Польщі. Від того часу шляхоцька Польща фінансувала всі петлюрівські установи, бо Петлюра, опинивши ся в Варшаві, став банкротом. І що від тоді робив Петлюра, то лише на польський приказ і за польські гроші. І ось за польські гроші, передавані Петлюрі, існувала петлюрівська місія в Вашингтоні, котрої секретарем був теперішній редактор "У. Г."

І той самий чоловічок, що ще вчера був платним наганичем Петлюри, який знова служив у польських панів і побирав від них гроші для своїх наганичів, той чоловічок став нині великим "ворогом" Польщі і називає укр. робітників "польськими наймитами".

Щойно недавно їздив до Тарнова, до чисто польського міста, бо там перебуває Головиний Хам С. Петлюра, а нині вже "волює" Польщу. Панцю, та-ж коло вас ще Тарновом і польським панством чути.

Теперішній редактор "У. Г.", будучи секретарем "місії" Бачинського в Вашингтоні, він так також т. зв. "Укр. Інформаційне Бюро" п. н. "Прийняті Українці".

І знаєте, про що те "Бюро" розсилає вісти по укр. газетах? Се Бюро подавало лише різні брехні про большевиків, але ані словом ніколи не згадало про знушення і звирста польських панів над укр. населенням в Східній Галичині.

І се зовсім природне, бо і Бачинський і Стечишин були на службі у Петлюри, який наводив ся в руках польських панів, отже як було про хлібодавців свого пана і тим самим своїх хлібодавців казати які лише слово.

Але чи в такім разі п. Стечишин, нинішній редактор "У. Г.", не обороняв тоді польського панованя над Галичиною, чи не був він помічником катів "рідного краю", коли як голова т. зв. "Укр. Інформаційного Бюро" у Вашингтоні мовчав про польські звирства в Східній Галичині? Чи не була се моральна поміч для польських панів в Галичині?

Отже, хто в дійсності є польським наймитом? Українські робітники, що виступають проти нічого не вартуючих "бондів", які не мають нічого спільного з боротьбою за визволення Східної Галичини, лише були як ужиті на піддержане існування укр. контрреволюційної зграї у Відні, — чи ви, редакторе "У. Г.", що будучи на платній службі у польського наймита Петлюри, виконували таку роботу, яка виходила на користь Польщі, і тим самим помагали Польщі поневолювати Сх. Галичину! В.

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"!

ПЕРШИЙ БУКВАР КОМУНІСТА.

(Лекції-розмови в питаннях і відповідях.)

1. лекція-розмова.

КАПІТАЛІЗМ І КОМУНІЗМ.

Капіталістичне суспільство. — Класи і класова боротьба. — Класи і державна влада. — Класи і партія. — Комуністична партія — партія робітничої класи. — Комунізм, як безкласове і бездержавне суспільство.

1. Чи завісиди люди жили так, як живуть тепер?

Ні. Той лад, який панує ще у всіх розвинених краях, крім радянських республік, і називаєть ся капіталістичним, — існує тільки від того часу, як появили ся заводи і фабрики. Попередню існував лад панщинизний, а ще перед тим — невіддільний і в найдавніші часи люди жили як дикирі.

2. Який лад називаєть ся капіталістичним? Такий, де всі средства продукції, т. є. фабрики і заводи, копальні, залізні дороги, земля і т. д. знаходять ся в руках приватних власників — капіталістів.

3. Чи самі капіталісти працюють? Ні. Примушені працювати ті, що не володіють ніякими средствами продукції, се — пролетарі, котрих голод примушує найматися у капіталістів.

4. Чому капіталісти наймають пролетарів? Тому, щоб експлуатувати (визискувати) їх. Робітник працює 10, 12, 14 годин, випродує капіталістові продукти величезної вартости, а отримує платню за 3-4 години своєї праці, платню, яка наслу дає йому спромогти існувати.

5. Хіба капіталістам потрібна така велика кількість продуктів? Так. Розумієть ся, самі вони їх не зуживають, але в виді товарів вимінюють на ринку за гроші і інші товари, як от: сирівці, машини, доми і інші средства продукції, накопичуючи таким робом капітал.

6. Чи представляєть таким робом капіталістичне суспільство одну цілість? Ні. Воно складаєть ся з двох цілковито різних частин, двох основних класів: 1) буржуазії — фабрикантів, банкірів і ділалів, 2) пролетарів — працюючих, не володіючих ніякою власністю.

7. Яка клася існує крім буржуазії і пролетаріату? Клася дрібних власників, до котрої належить міська дрібна буржуазія, дрібні торговці, інтелігенція та інші і, особливо в Росії і в Україні, селянство (куркулі і середняки).

8. Чи однакові інтереси всіх класів? Зовсім ні. Інтереси буржуазії і пролетаріату прямо противорічать: інтереси першої — експлуатувати пролетаріат, інтереси другої — освободити ся від експлуатації буржуазії.

9. Що випливає з того противенства класових інтересів? Класова боротьба. Котра небузь клася, обороняючи свої інтереси, нападає на другу і душить її.

10. На що опираєть ся капіталізм в класовій боротьбі? На капіталістичну державу, т. є. на організацію, яка забезпечує буржуазію від повстання робітників і бореть ся з іншими капіталістичними державами за розподілене капіталу.

ТАКОЖ ГОСПОДАРИ.

Російська революція на ділі вводить ту основну засаду науки Маркса, яка говорить, що робітничий клас, як творець і організатор народного господарства, є законним господарем і розпорядником національного богацтва.

Щоби доказати, що не так воно є, російські дідачі і капіталісти розпочали жорстоку горожанську війну. Щоби опрокинути ту основну засаду науки Маркса, російським дідачам і капіталістам прийшли на поміч з оружем і з військами буржуазні правительства. Але потерпівши невдачу, вони приневолені тепер вступати з Совітською Росією в договірні зносини і приймати належність товари в золоті. Се золото зістало забране з банків, з огнетревалих кас і відібране від Колчаків.

Російські дідачі, капіталісти, купці і промисловці уважають се золото за свою власність. Вони дуже збентежені, що англійське правительство заключило з Совітською Росією торговельний договір і годить ся приймати належність за товари золотом. Вони старають ся доказати, що вони є правними власниками сего золота, однак їх ніхто не слухає, бо все лихо в тім, що в їх руках нема тої сили, котра могла би повалити совітський комуністичну власть.

Капіталісти Англії се ділові люди і всіякі дворянські грамоти та посвідки різних банків

11. Яким робом адаєть ся капіталістичній державі адержати під своєю властю пролетарів?

Средствами грубого примусу: армія, поліція, суд, якими руководять генерали і урядники з буржуазії, і шляхом поневолення свідомости пролетарів школою, церквою і буржуазною пресою.

12. В чім виявляєть ся боротьба класів? Так як орудем класового поневолення являєть ся державна влада, то і вся боротьба класів зводиться ся до боротьби за захоплене в свої руки і укріплене державної влади.

13. Хто руководить боротьбою даної класи? Політична партія, до якої входять найбільше свідомі і витревалі її представники. Чим більше членів в партії, чим вищі особисті якості кожного члена, тим ближше перемога всієї класи.

14. Що партія робить для виконання своїх завдань? Намічає цілі — програму партії, шлях до неї — тактику, об'єднує своїх членів, організує їх, руководить їх виступами. Партія сильна своїм духом (ідеями), своєю зорганізованістю, дисципліною і піддержкою з обох сторін своєї класи.

15. Як ділять ся партії? Не ділять ся на те, що в кождім краю існує велике число партій з ріжними назвами, всі вони по суті ділять ся на три роди: буржуазну, дрібно-буржуазну і пролетарську партії.

16. Які буржуазні партії існують в Росії? Партія кадетів або "партія народної свободи" (свобода для буржуазії угнітати трудовий народ), "союз руського народа", октябристи і інші, які стремлять до закріплення капіталістичного і дідацького ладу.

17. Які дрібно-буржуазні партії? Партія меншевиків (Російська Соціал-Демократична Робітничая Партія), есерів (соціалістів-революціонерів), енесів (народних соціалістів), на словах признаючи необхідність повалення капіталістичного ладу, але на ділі ілудчих до згоди з буржуазією (Керенський, Колчак, Денікін).

18. Яка пролетарська партія? Російська Комуністична Партія (большевиків), яка не на словах, але на ділі стремить до повалення капіталістичного ладу і збудовання нового комуністичного суспільства. Для комуністичних партій всіх країв (наприклад Спартаківців в Німеччині) нема згоди з буржуазією, а існує тільки безпощадна боротьба проти неї.

19. Яка повинна бути основа комуністичного суспільства? В ній не повинно бути експлуатації. В його основі повинно лежати успішне використання продукції, котрі повинні стати власністю всего людського суспільства, на місце приватної власности окремих осіб.

20. Чи будуть в комуністичнім ладі існувати класи? Ні. Успішное средство продукції знизить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріату, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

21. Чи буде при комунізмі існувати держава? Ні, вона відіме. Завдяки відсутності поділу людства на класи, держава, будучи орудем панованя одної класи над другою, стане непотрібною і зникне.

22. Чи будуть при комунізмі існувати класи? Ні. Успішное средство продукції знизить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріату, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

23. Чи буде при комунізмі існувати держава? Ні, вона відіме. Завдяки відсутності поділу людства на класи, держава, будучи орудем панованя одної класи над другою, стане непотрібною і зникне.

24. Чи будуть при комунізмі існувати класи? Ні. Успішное средство продукції знизить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріату, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

25. Чи буде при комунізмі існувати держава? Ні, вона відіме. Завдяки відсутності поділу людства на класи, держава, будучи орудем панованя одної класи над другою, стане непотрібною і зникне.

26. Чи будуть при комунізмі існувати класи? Ні. Успішное средство продукції знизить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріату, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

27. Чи буде при комунізмі існувати держава? Ні, вона відіме. Завдяки відсутності поділу людства на класи, держава, будучи орудем панованя одної класи над другою, стане непотрібною і зникне.

28. Чи будуть при комунізмі існувати класи? Ні. Успішное средство продукції знизить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріату, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

29. Чи буде при комунізмі існувати держава? Ні, вона відіме. Завдяки відсутності поділу людства на класи, держава, будучи орудем панованя одної класи над другою, стане непотрібною і зникне.

30. Чи будуть при комунізмі існувати класи? Ні. Успішное средство продукції знизить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріату, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

31. Чи буде при комунізмі існувати держава? Ні, вона відіме. Завдяки відсутності поділу людства на класи, держава, будучи орудем панованя одної класи над другою, стане непотрібною і зникне.

32. Чи будуть при комунізмі існувати класи? Ні. Успішное средство продукції знизить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріату, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

33. Чи буде при комунізмі існувати держава? Ні, вона відіме. Завдяки відсутності поділу людства на класи, держава, будучи орудем панованя одної класи над другою, стане непотрібною і зникне.

34. Чи будуть при комунізмі існувати класи? Ні. Успішное средство продукції знизить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріату, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

35. Чи буде при комунізмі існувати держава? Ні, вона відіме. Завдяки відсутності поділу людства на класи, держава, будучи орудем панованя одної класи над другою, стане непотрібною і зникне.

36. Чи будуть при комунізмі існувати класи? Ні. Успішное средство продукції знизить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріату, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

37. Чи буде при комунізмі існувати держава? Ні, вона відіме. Завдяки відсутності поділу людства на класи, держава, будучи орудем панованя одної класи над другою, стане непотрібною і зникне.

38. Чи будуть при комунізмі існувати класи? Ні. Успішное средство продукції знизить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріату, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

39. Чи буде при комунізмі існувати держава? Ні, вона відіме. Завдяки відсутності поділу людства на класи, держава, будучи орудем панованя одної класи над другою, стане непотрібною і зникне.

40. Чи будуть при комунізмі існувати класи? Ні. Успішное средство продукції знизить поділ людства на дві взаємно-ворогуючі класи, з котрих одна угнітає другу: не буде ні буржуазії, ні пролетаріату, а всі люди стануть працюючими, робітниками, горожанами-товаришами.

41. Чи буде при комунізмі існувати держава? Ні, вона відіме. Завдяки відсутності поділу людства на класи, держава, будучи орудем панован